

undrede sig over, at der var Mange, som gjenemgik denne Klasse uden at blive udnævnte til Sekondlieutenanter, saa tror jeg dog, at de fleste, som aflegge en tilfredsstillende Prøve ved Officersskolen og ved Afdelingerne — naar bortses fra rene Tilfældigheder — ogsaa blive udnævnte. Det viser sig ogsaa, at Tilgangen af Sekondlieutenanter ikke udelukkende sker fra en bestemt Samfunds-klasse, men at der baade findes unge Mænd af Haandværksklassen, Bonde- og Embedsstanden, og deri, tror jeg, ligger en Betrættelse paa, at det just ikke er saa vanskeligt at opnaa at blive Sekondlieutenant. Hvad endelig det Punkt angaar, som det ærede Medlem omtalte, at de veltjente Underofficerer aspirerede til at blive Lieutenanter, men ikke kunde blive det saa let, saa tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem der er feil underrettet. De Fordringer, man stiller til en veltjent og dygtig Underofficer, ere af en ganske anden Art end dem, man stiller til en ung Delingsfører, og mange af de Underofficerer, som engang ere komne ind i denne Stilling, som ere dygtige og føle sig tilfredse med den, vilde være meget ilde tjente med saaledes at blive Sekondlieutenanter. Sekondlieutenant kan enhver dygtig Underofficer blive, han kan tage den Examen lige saa godt som enhver Anden, men hvad saa? Efter eet eller to Aars Tjeneste maa han søge sin Afsted, saa har han ingen Ting og maa søge en anden Karriere. Den Underofficer, der har Interesse for sin Stilling, er ikke tjent med at gaa Lieutenantsveien, han er meget bedre tjent med at blive i den Stilling, hvori han er, og hvori de fleste, Gud ske Lov, gjøre god Fyldest.

Formanden: Det er i sig selv ikke forunderligt, at Forhandlingen har fjernet sig noget fra, hvad der egentlig foreligger, nemlig Lovfor-lagets Paragrafer og de stillede Vædringsforslag, men jeg maa dog bede, at man ikke glemmer det Eine ganske for det Andet.

Sonquidres: Denne Bemærkning af den høttærede Formand burde maaste affære mig Ordet. Jeg vil dog prøve paa at fremsøre, hvad jeg vilde bemærke, da jeg anser det for en Ret-særdighedshandling. Det var en Yttring af det ærede Medlem for 3die Kreds (S. Andersen), som bragte mig til at bede om Ordet. Han udtalte nemlig en temmelig nedsettende Dom over Re-serveofficererne. Jeg veed ikke, om jeg rigtig for-stod det ærede Medlem, men det forekom mig, at det var en temmelig nedsettende Dom. Nu veed det ærede Medlem fra tidligere Udtalelser af mig, at jeg i det Hele ikke er en Ven af værnepligtige Befalingsmænd, men jeg maa dog tage Reserve-officererne i Forsvar. Jeg maa indrømme, at der er Mange, som ikke have vidst at sætte sig i det rigtige Respektforhold lige over for deres Under-givne, men jeg maa ogsaa sige, at der har været

mange dygtige Folk mellem Reserveofficererne. Det ærede Medlems Ytringer om Tilgangen og Afgangen fra Skolen give mig blot Anledning til den Bemærkning, at naar Skolen nu ikke har det Antal Elever, som der kunde være, antager jeg, at Grunden dertil er, at man ikke har fundet dertil egnede Personer, og naar af dem, der ere komne ind, flere ikke bestaa Prøverne og ikke fyl-destgjøre de Betingelser, man stiller, kan det jo ikke nytte Noget, om man alligevel vilde udnævne dem til Sekondlieutenanter og saaledes fik Sekondlieutenanter, som man ganske vist ikkun kunde have ringe Tillid til. Jeg tror derfor ikke, at man bør tale om, at man vrager og dømmes for strengt; det tror jeg er aldeles nødvendigt. — Jeg vil blot gjøre endnu en Bemærkning med Hensyn til en Udtalelse af min ærede Kollega for 6te Kreds (Magius), det var hans Antydning om Udnævnelsen af Reservefsekondlieutenanter. Jeg kunde rigtignok ikke slutte mig til denne Tante. Derfor man i det Hele har ondt ved at tro, at Sekondlieutenanter let tilvende sig Tillid blandt de Underordnede strax ved deres Udnævnelse, ville jo ganske vist Reservefsekondlieutenanter have overmaade Liden Chance derfor. Jeg tror, at man maa søge at bringe dette Hold Sekondlieute-nanter saa nær de andre som muligt ved at vælge med megen Skjønnsomhed, benytte Liden godt, lade dem arbejde dygtig og ivrig og dernæst vælge imellem dem ved deres Ansættelse som Sekond-lieutenanter.

S. Andersen: Jeg er ganske vist bleven misforstaaet, idet det ikke kunde falde mig ind at fæste alle Reservefsekondlieutenanter over een Kam. Jeg sagde kun, at det var en meget almindelig Men-ning hos de hjemvendte Soldater, at de ikke havde stor Tro til mange af disse. Det har heller ikke været min Mening at kritisere det ærede Medlem, som sidder foran mig (Magius), og hans Afdeling; jeg har kun saa løselig om-talt det som en almindelig Mening, som Noget, der ligefrem ligger for, og som Noget, vi i disse Dage have set komme offentlig frem i Bladene, at der er saadanne Tilfælde. Det kunde heller ikke være min Mening at sige, at Folk, der gif paa Officersskolen og ikke bestod deres Afgangs-examen, skulde kunne udnævnes til Sekondlieute-nanter, som det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Sonquidres) udtalte. Det forekommer mig, at han forstod mig saaledes, som om jeg vilde for-dre, at Enhver, der kom paa Officersskolen, uden-videre skulde blive Officer, men jeg har kun talt om dem, der have bestaaet deres Afgangsprøve og endnu ikke ere blevne udnævnte til Officerer, men vedblive at være Underofficerer. Jeg har sagt, at for nogle Aar tilbage maatte flere gaa fra Armeen af den Grund, efterat de havde tjent deres Tid som Sergenter eller Korporaler. Jeg har hverken villet kritisere de enkelte Afdelinger